

На основу одредаба чл. 5. и 15. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Службени гласник РС", бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС и 8/15-УС), у поступку покренутом на основу пријаве против Радета Стоиљковића, ранијег директора Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције, дана 18.01.2016. године директор Агенције за борбу против корупције доноси

РЕШЕЊЕ

I УТВРЂУЈЕ СЕ да је Раде Стоиљковић, ранији директор Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац, поступио супротно одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције, на тај начин што је, одлучујући по конкурс за пријем у радни однос, у својству директора, потписао Одлуку Наставно-научног већа бр. 157/13 донету на седници одржаној 26.04.2013. године, којом је његов син Часлав Стоиљковић изабран у звање наставника за извођење практичне наставе (вежбе) за област педагошке науке, након чега је са именованим закључио Уговор о раду бр. 189/13 од 14.05.2013. године, на основу којег је Часлав Стоиљковић у Високој школи за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац засновао радни однос на одређено време, за период од пет година, почев од 26.04.2013. године, а да о сукобу интереса који је имао у конкретној ситуацији, није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције,

па му се, на основу чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, изриче

МЕРА ЈАВНОГ ОБЈАВЉИВАЊА ОДЛУКЕ О ПОВРЕДИ ЗАКОНА О АГЕНЦИЈИ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

II Изрека и сажето образложење овог решења објавиће се у "Службеном гласнику Републике Србије" и у "Службеном гласнику општине Бујановац".

III Одлука Наставно-научног већа Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац бр. 157/13 од 26.04.2013. године, у чијем доношењу је учествовао Раде Стоиљковић који се због сукоба интереса морао изузети, ништава је.

IV Трошкове објављивања овог решења сносиће Раде Стоиљковић, о чему ће Агенција донети посебну одлуку.

Образложење

Против Радета Стоиљковића, ранијег директора Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац (у даљем тексту: Школа), 07.04.2015. године покренут је, на основу пријаве, поступак за одлучивање о постојању повреде одредаба чл. 27. и 32. ст. 1. Закона о Агенцији за борбу против корупције (у даљем тексту: Закон о Агенцији).

Изјашњавајући се на обавештење о покретању поступка, именовани је навео да је због потребе акредитације Школе, у дневном листу "Новости" од 01.04.2013. године расписан конкурс за пријем у радни однос за три наставника, поред осталог, за област педагошке науке, да се на конкурс за сваку област пријавио по један кандидат, да на високошколским установама постоји процедура за пријем у радни однос наставника која не зависи од одлуке директора високошколске установе, већ се најпре формирају комисије од чијег извештаја зависи одлука наставно-научног већа и даља процедура,

да су у складу с тим формиране комисије за сва три кандидата, да су извештаји комисија били доступни јавности и да су разматрани на седници Наставно-научног већа Школе одржаној 26.04.2013. године на којој су једногласно донете одлуке о избору у звање предложених кандидата, као и да је са одлуком о пријему у радни однос Часлава Стоиљковића био упознат и Савет Школе.

Увидом у допис Школе бр. 784/15 од 20.10.2015. године утврђено је да је Радету Стоиљковићу престала јавна функција директора Школе.

Увидом у Одлуку Наставно-научног већа Школе бр. 157/13 донету на седници одржаној 26.04.2013. године утврђено је да је овом одлуком Часлав Стоиљковић изабран у звање наставника за извођење практичне наставе (вежбе) за област педагошке науке и да је исту, у својству директора Школе, потписао Раде Стоиљковић, након чега је са именованим закључио Уговор о раду бр. 189/13 од 14.05.2013. године, на основу којег је Часлав Стоиљковић у Високој школи за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац засновао радни однос на одређено време, за период од пет година, почев од 26.04.2013. године

Одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији прописано је да је функционер дужан да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса.

У смислу чл. 2. истог закона, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес, а повезано лице је, поред осталих, крвни сродник функционера у правој линији.

Раде Стоиљковић није оспорио чињеницу да му је Часлав Стоиљковић син.

Применом наведених законских одредаба на утврђено чињенично стање закључено је да Часлав Стоиљковић у односу на Радету Стоиљковића има својство повезаног лица, с обзиром на то да му је син.

Одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Саслазно одредби чл. 54. ст. 1. и 2. Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/04, 100/07 - аутентично тумачење, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 - аутентично тумачење и 68/15), директор је орган пословођења високе школе струковних студија, чија се надлежност уређује статутом високошколске установе.

Према одредбама чл. 35. ст. 2. тач. 4, 13. и 14. Статута Школе бр. 198/08 од 09.05.2008. године, директор Школе одлучује о расписивању конкурса за избор наставника, о заснивању и престанку радног односа и о појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених у Школи.

Из наведених одредаба несумњиво произлази да између директора Школе и запосленог у Школи, који, притом, у односу на њега има својство повезаног лица, с обзиром на то да му је син, постоји однос зависности, због чега је именовани учествовањем у доношењу и потписивањем, у својству директора Школе, одлуке о избору свог сина у звање наставника, а затим и закључивањем уговора о раду са њим довео себе у ситуацију сукоба интереса.

Именовани је на тај начин створио однос зависности према лицу које је могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији.

Именовани је, као директор Школе, пре свега, био дужан да избегне сукоб интереса тако што би, у складу са одредбом чл. 43. ст. 2. Статута школе, овластио друго лице из редова наставника да руководи наведеном седницом Наставно-научног већа, што није учинио, а када је већ учествовао у доношењу и потписао, у својству директора Школе, одлуку о избору свог сина у звање наставника, а затим и закључио уговор о раду са њим, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције а што и функционер не спори у свом изјашњењу. На тај начин је повредио и одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Приликом одлучивања цењени су наводи из изјашњења Радета Стојиљковића, али је нађено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари. Без утицаја су наводи именованог да је Савет Школе био упознат са пријемом у радни однос Часлава Стојиљковића, с обзиром на то да је именовани као функционер био дужан да приликом доношења одлуке о избору кандидата избегне стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције како не би дошло до мешања јавног и приватног интереса. Осим тога, обавеза прописана одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији је кумулативног карактера и именовани је о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао био дужан да писмено обавести и Агенцију. Без утицаја су и наводи именованог да је Часлав Стојиљковић у радни однос у Школи примљен у складу са процедуром која, како тврди, не зависи од одлуке директора високошколске установе, јер се у овом поступку одлучивало о томе да ли је функционер поступио у складу са одредбама Закона о Агенцији.

Цењени су и остали наводи именованог, али је оцењено да нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

Приликом одлучивања о томе коју меру треба изрећи именованом, оцењено је да се изрицањем мере упозорења не би постигла сврха примене Закона о Агенцији, с обзиром на то да се последице поступања функционера супротно Закону о Агенцији не могу отклонити. Стога је закључено да је изрицање мере јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији једина одговарајућа мера у конкретном случају, па је сагласно одредби чл. 51. ст. 2. истог закона и чл. 192. ст. 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС", бр. 30/10), у вези са чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, одлучено као ставу I диспозитива овог решења, с обзиром на то да је именованом престала јавна функција директора Школе.

Одлуке као у ставовима II и III диспозитива овог решења донете су применом одредбе чл. 54. Закона о Агенцији.

Одлука као у ставу IV диспозитива овог решења донета је применом одредбе чл. 32. ст. 5. Закона о Агенцији којом је прописано да је појединачни акт у чијем доношењу је учествовао функционер који се због сукоба интереса морао изузети ништав.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се изјавити жалба Одбору Агенције, у року од 15 дана од дана пријема овог решења. Жалба се предаје Агенцији непосредно или поштом.

Доставити:

- Радету Стојиљковићу,
- архиви



Одбор Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Одбор Агенције) у поступку покренутом на основу пријаве против Радета Стоиљковића, ранијег директора Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац, ради одлучивања о постојању повреде Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“, бр. 97/08, 53/10, 66/11-УС, 67/13-УС, 108/13 - др. закон, 112/13 - др. пропис и 8/15-УС; у даљем тексту: Закон о Агенцији), решавајући по жалби Радета Стоиљковића изјављеној против решења директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-0198/2014-11 од 18.01.2016. године, на основу одредбе чл. 7. ст. 1. Закона о Агенцији, на нејавној седници Одбора Агенције одржаној дана 30.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ДЕЛИМИЧНО СЕ УВАЖАВА жалба и ПРЕИНАЧУЈЕ решење директора Агенције за борбу против корупције бр. 014-020-00-0198/2014-11 од 18.01.2016. године, у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, па се уместо мере јавног објављивања одлуке о повреди закона, Радету Стоиљковићу изриче мера упозорења и именовани се обавезује да се убудуће у свему придржава Закона о Агенцији за борбу против корупције,

II ПОНИШТАВА СЕ решење у ст. II и ст. IV изреке,

III У преосталом делу жалба се одбија КАО НЕОСНОВАНА.

Образложење

Решењем директора Агенције за борбу против корупције (у даљем тексту: Агенција) бр. 014-020-00-0198/2014-11 од 18.01.2016. године, ставом I утврђује се да је Раде Стоиљковић, ранији директор Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац, поступио супротно одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији, на тај начин што је, одлучујући по конкурс за пријем у радни однос, у својству директора, потписао Одлуку Научно-наставног већа бр. 157/13, донета на седници одржаној 26.04.2013. године, којом је његов син Часлав Стоиљковић изабран у звање наставника за извођење практичне наставе (вежбе) за област педагошке науке, након чега је са именованим закључио Уговор о раду бр. 189/13 од 14.05.2013. године, на основу којег је Часлав Стоиљковић у Високој школи за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац засновао радно однос на одређено време, за период од пет година, почев од 26.04.2013. године, а да о сукобу интереса који је имао у конкретној ситуацији није писмено обавестио Агенцију за борбу против корупције, па му се, на основу чл. 51. ст. 1. Закона о Агенцији, изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији за борбу против корупције. Ставом II одлучено је да ће се изрека и сажето образложење решења објавити у "Службеном гласнику Републике Србије" и "Службеном гласнику општине Бујановац". Према ставу III Одлука Наставно-научног већа Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац бр. 157/13 од 26.04.2013. године у чијем доношењу је учествовао Раде Стоиљковић који се због сукоба интереса морао изузети, је ништава, док је ставом IV одлучено да ће трошкове објављивања решења сносити Раде Стоиљковић, о чему ће Агенција донети посебну одлуку.

Против овог решења Раде Стоиљковић благовремено је изјавио жалбу због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешно изведеној оцени доказа. У жалби је навео да је Агенција приликом доношења одлуке занемарила чињеницу да одлуку о заснивању радног

односа наставника на Високој школи за васпитаче струковних студија из Гњилана са привременим седиштем у Бујановцу, као и на свим високим школама и факултетима, а у складу са Законом о високом образовању, не доноси директор школе, већ Научно наставно веће школе, а које чине сви наставници у сталном радном односу. Даље наводи да приликом пријема наставника, Наставно научно веће доноси одлуку на основу предлога Рецензионе комисије, а не на предлог директора Школе, као и да је Часлав Стоиљковић изабран у звање и примљен у радни однос једногласном одлуком. У жалби даље истиче да је у првостепеном решењу наведено да директор одлучује о заснивању и престанку радног односа, на основу члана 35. ст. 2. тачка 4, 13. и 14. Статута Школе, а што се односи на ненаставно особље, а не и на наставнике за чији пријем у радни однос одлучује колегијални орган, односно Научно наставно веће. У жалби наводи и то да је Часлав Стоиљковић био једини кандидат на расписаном конкурс, те није могао бити доведен у повољнији положај у односу на друге кандидате. Посебно је истакао да је чест случај да се на конкурсе, које објави Висока школа за васпитаче струковних студија из Гњилана са привременим седиштем у Бујановцу, јави један кандидат или се нико не јави на конкурс, а ово стога што се наставници ретко одлучују да заснују радни однос у овој школи управо због места рада школе, која се налази на рубном подручју са Косовом и Метохијом. У жалби наводи да је Министарство просвете, Сектор за инспекцијске послове, поступајући по захтеву Агенције за борбу против корупције, донело решење којим налаже расписивање конкурса за избор директора школе, чиме је именованом, као дотадашњем директору, престала функција директора истичући да је тиме остварена сврха закона.

Жалба је делимично основана.

Одбор Агенције налази да жалба није основана у односу на став I диспозитива побијаног решења, осим у делу који се односи на изречену меру (и сходно томе ставове II и IV изреке), као ни у односу на став III према којем је ништава Одлука Наставно-научног већа Високе школе за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац у чијем доношењу је учествовао Раде Стоиљковић који се због сукоба интереса морао изузети.

Наиме, увидом у одлуку Наставно-научног већа Школе бр. 157/13, донетој на седници одржаној 26.04.2013. године, утврђено је да је овом одлуком Часлав Стоиљковић изабран у звање наставника за извођење практичне наставе (вежбе) за област педагошке науке и да је исту, у својству директора Школе потписао раде Стоиљковић, након чега је са именованим закључио Уговор о раду бр. 189/13 од 14.05.2013. године на основу којег је Часлав Стоиљковић засновао радни однос у Високој школи за васпитаче струковних студија Гњилане-Бујановац на одређено време за период од пет година почев од 26.04.2013. године. Увидом у допис Школе бр. 784/15 од 20.10.2015. године утврђено је да је Радету Стоиљковићу престала јавна функција директора Школе.

Одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији за борбу против корупције прописано је да је функционер дужан да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције и да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса.

У смислу чл. 2. истог Закона, приватни интерес је било каква корист или погодност за функционера или повезано лице, а сукоб интереса је ситуација у којој функционер има приватни интерес који утиче, може да утиче или изгледа као да утиче на поступање функционера у вршењу јавне функције односно службене дужности, на начин који угрожава јавни интерес, а повезано лице је, поред осталих, крвни сродник функционера у правој линији.

Одредбом чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији прописана је обавеза функционера да приликом ступања на дужност и током вршења јавне функције, у року од осам дана, писмено обавести непосредно претпостављеног и Агенцију о сумњи у постојање сукоба интереса или о сукобу интереса који он или са њим повезано лице има.

Сагласно одредби чл. 54. ст. 1. и 2. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“, бр. 76/05, 100/07 – аутентично тумачење и 68/15), директор је орган пословођења високе школе струковних студија, чија се надлежност уређује статутом високошколске установе.

Према одредбама чл. 35. ст. 2. тач. 4, 13. и 14. Статута Високе школе за васпитаче струковних студија из Гњилана са привременим седиштем у Бујановцу бр. 198/08 од 09.05.2008. године, директор Школе одлучује о расписивању конкурса за избор наставника, о заснивању и престанку радног односа и о појединачним правим, обавезама и одговорностима запослених у Школи.

Правилно је првостепени орган утврдио да између директора Школе и запосленог у Школи, који, притом, у односу на њега има својство повезаног лица, с обзиром на то да му је то син, постоји однос зависности, због чега је именовани учествовањем у доношењу и потписивањем, у својству директора Школе, одлуке о избору свог сина у звање наставника, а затим и закључивањем уговора о раду са њим довео себе у ситуацију сукоба интереса. Именовани је на тај начин створио однос зависности према лицу које је могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, чиме је угрозио поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, што је супротно одредбама чл. 27. ст. 2. и 3. Закона о Агенцији. Као директор Школе, пре свега био је дужан да избегне сукоб интереса тако што би, у складу са одредбом 43. ст. 2. Статута школе, овластио друго лице из редова наставника да руководи наведеном седницом Научно наставног већа, што није учинио, а када је већ учествовао у доношењу и потписао, у својству директора Школе, одлуку о избору свог сина у звање наставника, а затим и закључио уговор о раду са њим, био је дужан да о сукобу интереса који је у конкретној ситуацији имао писмено обавести Агенцију, што није учинио, а што је утврђено провером службене евиденције Агенције, а што функционер није ни спорио у свом изјашњењу. На тај начин је повредио одредбу чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији.

Првостепени орган правилно је донео одлуку као у ставу III изреке применом одредбе чл. 32. ст. 4. Закона о Агенцији којом је прописано да је појединачан акт у чијем је доношењу учествовао функционер који се због сукоба интереса морао изузети ништав.

Жалба је основана у делу којим се побија одлука првостепеног органа у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, и сходно томе у ставу II и IV изреке.

Одбор Агенције налази да је у првостепеном поступку приликом доношења одлуке у делу става I изреке решења, у коме је одлучено о мери, а сходно томе и у ставу II и IV изреке, на основу слободне оцене требало донети другачије решење.

Наиме, у делу става I изреке решења одлучено је да се именованом изриче мера јавног објављивања одлуке о повреди Закона о Агенцији, ставом II је одлучено да ће се изрека и сажето образложење решења објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“ и у „Службеном гласнику општине Бујановац Алексинац“, а ставом IV да именовани сноси трошкове објављивања решења о чему ће Агенција донети посебну одлуку. Одбор Агенције налази да, ценећи све околности конкретног случаја, има основа да се Радету Стоиљковићу због повреде одредаба чл. 27. и чл. 32. ст. 1. Закона о Агенцији изрекне блажа мера – мера упозорења и да се именовани обавезе да се убудуће придржава Закона о Агенцији. Одбор Агенције је приликом доношења одлуке имао у виду све околности конкретног случаја, а посебно чињеницу да је за радно место на којем је у радни однос примио свог сина претходно расписан конкурс на којем је његов син био једини пријављени кандидат. С обзиром на наведено, Одбор Агенције налази да ће у конкретном случају и мера упозорења у довољној мери утицати на именованог да се убудуће придржава одредаба Закона о Агенцији и да се овом мером остварује сврха закона.

Приликом одлучивања Одбор Агенције ценио је наводе жалбе да одлуку о заснивању радног односа наставника на Високој школи за васпитаче струковних студија из Гњилана са привременим седиштем у Бујановцу не доноси директор школе, већ Научно наставно веће школе које доноси одлуку на основу предлога Рецензионе комисије, као и да је Часлав Стоиљковић изабран у звање и примљен у радни однос једногласном одлуком, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке с обзиром на то да је директор Школе у складу са одредбом чл. 35. Статута Школе, одлучује о расписивању конкурса за избор наставника и стицање статуса сарадника у радном односу; руководи радом Наставно-научног већа и извршава одлуке Научно-наставног већа и Савета школе које су у складу са законом; припрема сазива и руководи седницама Научно-наставног већа. Према документацији која се налази у списима

предмета именовани је руководио и учествовао у гласању на седници која је одржана 26.04.2013. године, а на којој је Часлав Стоиљковић изабран у звање наставника за извођење практичне наставе (вежбе) за област педагошке науке те је ову одлуку и потписао као директор Школе, а затим је са именованим закључио уговор о раду на основу којег је Часлав Стоиљковић засновао радни однос у Школи.

Одбор Агенције ценио је и наводе жалбе да је првостепеном решењу наведено да директор одлучује о заснивању и престанку радног односа, на основу члана 35. ст. 2. тачка 4, 13. и 14. Статута Школе, а што се односи на ненаставно особље, а не и на наставнике за чији пријем у радни однос одлучује колегијални орган, односно Научно наставно веће, али је нашао да исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке. Ово стога јер је, као што је то претходно наведено, именовани повредио одредбе Закона о Агенцији на тај начин што је, одлучујући по конкурс за пријем у радни однос, у својству директора, потписао Одлуку Научно-наставног већа којом је његов син изабран у звање наставника за извођење практичне наставе, након чега је са именованим закључио Уговор о раду на основу којег је Часлав Стоиљковић засновао радни однос у Високој школи, при чему о конкретним ситуацијама сукоба интереса у којој се нашао није обавестио Агенцију.

Чињеница да је функционеру престала јавна функција није од утицаја на другачије решење ове управне ствари с обзиром на то да се функционерима којима је престала јавна функција може изрећи мера упозорења и мера јавног објављивања одлуке о повреди закона (чл. 51. ст. 2. Закона о Агенцији).

Имајући у виду наведено, Одбор Агенције је применом одредбе чл. 5. ст. 2 у вези са чл. 229. ст. 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97, 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), који се сходно примењује у поступку пред Агенцијом, а како је то прописано чл. 3. ст. 4. Закона о Агенцији, делимично уважио жалбу и преиначио ожалбено решење у делу става I, у којем је одлучено о мери, те је донео одлуку као у ставу I изреке овог решења, а сходно овој одлуци поништио је и ставове II и IV, док је у осталом делу, имајући у виду да је првостепени орган правилно утврдио чињенично стање, при чему није учинио повреде правила поступка, и на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, Одбор Агенције, применом одредбе чл. 230. ст. 1. Закона о општем управном поступку, донео одлуку као у ставу III изреке овог решења.

Отправак овог решења у три примерка са свим списима доставља се првостепеном органу, с тим да у року од осам дана по пријему списка по један оверен примерак уручи странкама.

Упутство о правном средству:

Против овог решења не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор тужбом код Управног суда у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења.

РЕШЕНО У ОДБОРУ АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
014 Број 020-00-0047/16-02 од 30.03.2016. године

